

til at kæmpe under meget vanskelige Forhold og faae en meget anstrængende Tjeneste, som kan medføre hyppige Bestadigelser paa Mastinen. En væsentlig Betingelse for, at de til enhver Tid kunne være kampdygtige, er altsaa, at de have Midlerne til at reparere lige ved Haanden. Værkstedets Oprettelse er altsaa ikke af de mindre væsentlige Foranstaltninger. Kaierne og Bolværterne derimod kunde jeg finde mig i at stryge; men ved at stryge paa Forsvarsforanstaltningerne, Minerne og Dæmningen, komme vi under det Minimum, jeg synes, vi kunne gaa til, og det kan jeg ikke være med til. Jeg gjentager, at for mig stiller det sig saaledes, fordi jeg har den Overbevisning, at der kan gives Forhold, under hvilke Flaaden bliver sendt ned til Bøtten, længe før Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden er tilendebragt. Det vilde være høist beklageligt, om man for til Flaaden at faae 1½ Million Kr., hvis Anvendelse er meget tvivlsom, vilde udskyde Sværtskættelsen af Foranstaltningerne ved Agersø Sund. Den ærede Minister synes at have forstaaet mig, som om jeg var i Tvivl om, at Ministeren nærede Interesse for Sagen. Jeg har imidlertid udtrykkelig sagt, at jeg var overbevist om, at, naar Ministeren gif med paa dette Punkt, var det, fordi han havde en saadan Tro til Sagen, at han vilde sørge for, at den blev gennemført, og dertil stillede jeg i Mod sætning, at der er andre Kræfter, der kunne modvirke en saadan Sag, og disse Kræfter ligge udenfor Salen; men selv indenfor Rigsdagen er der et Eilbageslag, en Forskjel mellem ifjor og iaar, og denne Forskjel ængster mig.

Jessen: Jeg vil bemærke til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Bloug), at mit Haab om, at man i Fremtiden skulde komme til en større Bevilling til Agersø Sund end den, som Flexittallet nu har foreslaaet, er ikke saa ganske bygget paa det løse Sand; thi det beror dels paa den Betragtning, der er gjort gjældende af hele Udvalget, som er fuldstændig enigt med Regjeringen i, at de Foranstaltninger, Regjeringen har foreslaaet med Hensyn til Agersø Sund, bør gennemføres, og dels paa den Beslutning, der er tagen af Folkethinget — og Folkethinget er jo i saa Henseende endog villig til at gaa noget videre end Regjeringen — nemlig i den første Periode at ville anvende 5 Millioner Kr. til Agersø Sund. Altsaa

mit Haab i denne Henseende er saa godt, som det efter Omstændighederne kan have; men dette Haab hviler rigtignok for saa vidt paa en svag Forudsætning, som det jo ogsaa, ligesom Haabet om alle de øvrige Foranstaltninger, er knyttet til den Bestemmelse, som Folkethinget har sat ind, om at der skal tilveiebringes en Indtægts- og Formueskat. At denne Betingelse nu af ærede Talere paa den anden Side af Salen fastholdes som en alvorlig fast Betingelse for, at Sagen i det Hele skal gennemføres, er jo unægtelig meget sørgeligt. — Derfor vil jeg vedblivende hævde, at, naar der til en Bevilling knyttes en Betingelse, som det vel vides ikke kan opfyldes i den nærmeste Tid, saa er det, at tilbyde en saaledes formuleret Bevilling, ikke blot uforstandigt, men tillige mistænkeligt; thi man kan ikke undre sig over — skjøndt jeg ikke har Ret til at sige, at Mistanken er begrundet — at man hengiver sig til den Mistanke, at de, der knytter en saadan Betingelse til Bevillingen, ikke egentlig ville give den. Der er ikke givet nogen som helst Antydning i Folkethingetsudvalgets Betænkning af, hvad der forstås ved en Formueskat; thi at der staa, at der skal svares en vis, ¼ eller ½ pro Mille af Formuen, giver jo aldeles ikke noget som helst Begreb om, hvad der menes med Formue. Hvad er Formuen? Hvad er det, der skal svares Skat af? Jeg vil ikke tale om, at der ikke gives den fjerneste Regel for, efter hvilken Fremgangsmaade man skal udfinde Formuen, paa hvilken Maade Formuen efter dens forskellige Bestaendighed skulde beskattes osv., men jeg paastaar, at der ikke foreligger den mindste Antydning af, hvad der forstås ved en Formueskat; og naar derfor det ærede Medlem havde sagt, at det for hans Bedkommende var en Betingelse for at gennemføre disse Foranstaltninger, at Rigsdagen skulde vedtage en Indtægtskat efter Reglerne af 2den Juli 1870, saa vilde jeg vel ikke finde det rigtigt at gøre det, fordi det i det Hele forekommer mig at være lidet folkeligt at paalægge Folket Skattebyrder, som Regjeringen ikke forlanger eller anser nødvendige. Men da der dog er en Mulighed for, at denne Betingelse kunde opfyldes, og at derved kunde opnaas Enighed; dog dette siger det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem, saa vel som de andre ærede Medlemmer fra den Side af Salen, ville ikke nøies med en Indtægtskat, men lægge Vægt paa, at det skal være en Formueskat, og det er derom, jeg